

En lang forlovelse

Mathildes kærlighed Af Peter Skov-Jakobsen

Humor, kløgt, lidelse, men først og fremmest håb præger den franske instruktør Jean-Pierre Jeunets lyriske skildring af en ung kvinde eftersøgning af sin forlovedes skæbne. Den lyriske film tager sin begyndelse bagved et sønderskudt krucifiks. Det er i Frankrig, og der er krig i Europa. Den første af dem man kaldte verdenskrige. Den der ødelagde håbet og slog optimismen i stykker. Skrækken sidder vist endnu i os. End ikke krucifikserne slap fra det uden at blive lemlæstede.

Man følger historien om fem unge franskmænd som er dødsdømte ved en krigsret fordi de lemlæstede sig selv. Dødsdommen er raffineret. De skal frem i den yderste skyttegrav og kommanderes mod fjenden. Det er fortællingen om den yngste dødsdømtes kæreste der efter krigen vil til bunds i historien. Det der ligner en rutinemæssig dødsdom og nogle tab, udvikler sig til at blive en indviklet og spændende kriminalhistorie. Man følger de forskellige skæbner, bliver inviteret inden for i vanviddet. Hvis nogen tror at krig er helvedes forgård, tager de fejl. Ingen forlader biografen uden at bære bevidstheden med sig at det er selveste helvede. Her regerer døden, vanviddet, løgner og hårdherteden.

Og dog! Der er også kammeratskabet. Der er venskaberne. Der er savnet efter kærligheden. Filmen indeholder sensuelle kærlighedsscener som vækker længsler. Der er kære historier. Der er mennesker der dør for sandheden. Men der er først og fremmest skildringen af Mathildes kærlighed. Hun havde set ham første gang som ni-årig. Han ville gerne være venner med hende, den forældreløse, den humpende pige der havde lidt af spansk syge. De havde været unge sammen, og det var dem der havde elsket første gang, og ingen af dem havde nogen sinde glemt hans hånd på hendes bryst. Det havde været den frieste følelse i verden. Krigen havde skilt dem, og døden var vist kommet imellem dem. Men hun ville ikke tro det! Hun troede og håbede. Hun kunne ikke glemme ham trods håbløshed og skuffelser.

Filmen varer godt to timer, men historien udfolder sig så alsidigt og spændende at det er sjældent at koncentrationen svigter. Der er så meget at holde ude fra hinanden, og kløgt, humor, bedrøvelse, lidelse, uretfærdighed og sorg tumler rundt om ens tanker. Der er så mange liv at fordybe sig i. Man får virkelig en anelse om hvor forfærdelig den krig var – der er ingen romantik; men der er et håb om at kærlighed kan flå klicheer og tosserier fra hinanden.

Filmfakta

Un long dimanche de fiançailles - Frankrig 2004 – instr. og manus: Jean-Pierre Jeunet – medv.: Audrey Tautou (Mathilde), Gaspard Ulliel (Manech), Dominique Pinon (Sylvain), Clovis Cornillac (Benoi Notre Dame) - 134 min. – Dansk biografpremiere 21. januar 2005 – Udlejning: Sandrew/Metronome – Tilladt for børn over 15 år

Links

<http://www.cinamzone.dk/review.asp?id=5190&area=2>

<http://www.theguardian.com/film/2005/jan/23/philipfrench>